

Värmland / Säffle / Långserud kyrkogård

Emma Skoog

Den förste som hon var med och frälste var en svensk pojke från Värmland. Han hittades stupfull i ett hamnkarver då hon mötte, och bad för honom. Han blev omvänd och senare erhöll Emma tackbrev från hans föräldrar.

1898 blev hon officer i Salvation Army och under nära 30 år tjänstgjorde hon som framgångsrik kårchef på olika platser i USA men var även på resor till England och Frankrike. Under tiden som Frälsningsofficer besökte hon även föräldrahemmet i Långserud flera gånger och lär ha korsat Atlanten hela 14 gånger på sina resor fram och tillbaka.

I början av 1940-talet återvände Emma till Långserud för gott och bosatte sig i sitt föräldrahem Hagen med brodern Anders Gustaf. Hon ordnade om så att gården renoverades och moderniserades.

Även här hemma deltog hon aktivt i Frälsningsarméns olika möteskampanjer i Karlstad, Säffle och Åmål. Hon engagerade sig i Elofsbyns missionsförsamling och ordnade ofta möte i missionshuset då frälsningssoldater bjöds in och då blev det fart med mycket sång och spel berättas det.

Major Skoog, som hon allmänt kallades, var känd för sina salvelsefulla predikningar och det var väl inte alltid att hennes ord föll i god jord då hon varnade traktens ungdomar för synden. Bland annat var dansen ett återkommande tema. Hon förklarade att "Det är inte dansen i sig som är syndig – det är tröckinga (tryckningen)!" Detta resulterade mer i fniss och menande blickar. Major Skoog var däremot högt uppskattad och respekterad för sitt sociala engagemang. Hon samlade in kläder och engagerade folk i bygden att sticka sockar och vantar som hon delade ut till behövande barnfamiljer. Särskilt engagemang lade hon i att hjälpa en tolvbarns-familj. Hon ordnade med kläder och ekonomiska bidrag samt såg till att modern i familjen fick hjälp och avlastning.

Omkring 1955 såldes Hagen i Fjäll och Major Skoog flyttade till Elofsbyns missionshus där det fanns en lägenhet på andra våningen. Denna delade hon med Hilda Lennartsson som var vaktmästare och bodde där sedan tidigare. Det var ett tungt arbete med att bära vatten och ved, elda upp huset vintertid och sköta om städningen.

Sina sista år bodde Major Skoog på Åskogs ålderdomshem. Då hon avled, den 10 november 1965, 92 år gammal var hon Långseruds näst äldsta invånare "och med henne försvann en hjärtegod och omtyckt människa" (dödsfallsnotis i ST).

Emma Skoogs jordfästning samt efterföljande högmässa förrättades i Långseruds kyrka av översten George Perry, rektor vid Frälsningsarméns Krigshögskola i Stockholm. Detta med tillstånd av Karlstads stifts biskop. Jordfästningen förrättades efter Frälsningsarméns ordning, hornmusikkåren från Åmåls FA-kår spelade och till sist "med hornmusik i spetsen bars så kistan ut till graven på kyrkogården, där fanorna sänktes till en sista hälsning".

Emmas yngste bror Carl Andersson med hustru Kristina Elisabet, född Sjöström vilar också på Långseruds kyrkogård (Gravnummer: 12 08 24).